

บทที่ 3 การดำเนินงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยการหาอิทธิพลของตัวแปรที่ส่งผลต่อกระบวนการเจาะแบบแรงเสียดทานต่อสมบัติงานเจาะเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ AISI 1010 ด้วยวิธีการเจาะแบบแรงเสียดทานด้วยเครื่องกัด CNC แบบเพลาดิ่ง และกำหนดอัตราส่วนพื้นที่สัมผัสดอกเจาะ โดยทำการศึกษาข้อมูลและวิธีการวิจัยจากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหาปัจจัยที่เหมาะสมต่อสมบัติทางกล และการทดลองในครั้งนี้ต้องใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพและมีความเที่ยงตรงสูง จึงได้รับความอนุเคราะห์ให้ใช้ห้องปฏิบัติการทางวิศวกรรมของภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในการดำเนินการทดลอง ดังมีอุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองโดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

3.1 ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการวิจัยต้องศึกษาถึงปัญหาเพื่อให้สามารถกำหนด ขอบเขตของปัญหาได้อย่างชัดเจนเพื่อก้าวไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง หลังจากนั้นทำการทบทวนวรรณกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องหรือมีแนวทางที่จะแก้ไขปัญหา ต่อไปก็จะศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกำหนดค่าตัวแปรต่างๆรวมไปถึงผลตอบของการทดลอง จากนั้นเข้าสู่กระบวนการแปรผลการทดลองและตีความผลการวิจัย

3.1.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ ดอกสว่าน Thermal drill ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 8 มม. ปัจจัยที่มีผลต่ออายุการใช้งาน และกระบวนการเจาะแบบแรงเสียดทาน

3.1.2 ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วยหลายส่วน เช่น เอกสารงานวิจัย ทั้งภายในภายนอกประเทศ ข้อมูลเอกสารและตำรา บทความวิชาการนอกจากนี้ยังรวมไปถึงข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตที่ใช้ประกอบในการดำเนินงานวิจัยดังกล่าว

3.1.3 นำข้อมูลเอกสารต่างๆมาศึกษาวิเคราะห์โดยเลือกเอาเฉพาะส่วนที่สำคัญและใกล้เคียงกับงานวิจัยดังกล่าวมาใช้ประกอบในงานวิจัยฉบับนี้

3.2 วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

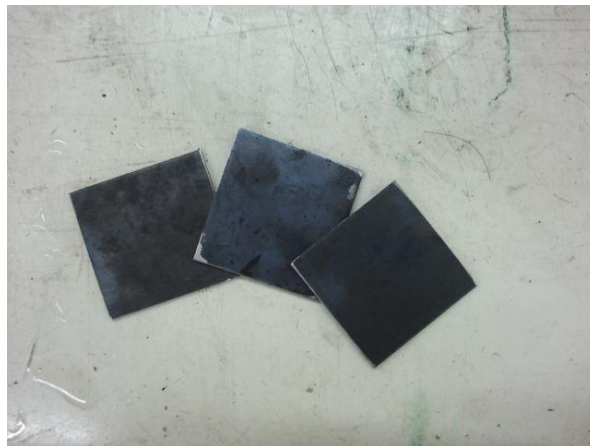
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองนี้ประกอบด้วย

3.2.1 ใช้ดอก Thermal drill ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 8 มม. จำนวน 54 ดอก

รูปที่ 3.1 ดอก Thermal drill ขนาด 8 มม.

3.2.2 ชิ้นงานทดลองใช้เหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ AISI 1010 ขนาด 40 มม. x 40 มม. x 2 มม. จำนวน 54 แผ่น

รูปที่ 3.2 เหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ (AISI 1010) วัสดุที่ใช้ในการทดลอง

3.2.3 เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องหมายการค้า Pioneer ใช้ในการวัดค่าน้ำหนักของดอก Thermal drill

รูปที่ 3.3 เครื่องชั่งน้ำหนัก

3.2.4 เครื่องกัดที่ควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ (CNC Milling Machine)

ที่ใช้ในทดลองนำมาใช้ในทดลองเจาะแบบแรงเสียดทาน ที่สามารถปรับตั้งอัตราการป้อนและความเร็วรอบได้จากพารามิเตอร์ที่กำหนด เครื่องกัด CNC (CNC Milling) ยี่ห้อ Chevalier รุ่น QP2026 – L คุณสมบัติเป็นเครื่องกัดแนวตั้ง 3 แกน ควบคุมด้วยระบบ CNC ความเร็วรอบ 5000 รอบต่อนาที

รูปที่ 3.4 เครื่องกัด CNC ยี่ห้อ Chevalier รุ่น QP2026 – L

3.2.5 เครื่องลับดอกเจาะ Thermal drill

ใช้ในการลับอัตราส่วนสัมผัสของดอกเจาะ โดยจะทำการลับตามแบบ และจะมีขนาดมุมจิกของดอกเจาะมีค่าเท่ากับ 90 องศาเครื่องลับคมตัดมีเครื่องหมายทางการค้าว่า JACKMILL รุ่น JM-40

รูปที่ 3.5 เครื่องลับดอกเจาะ Thermal drill

3.2.6 เครื่องวัดความเรียบผิวงาน (Surface Roughness Testing Machine)

ยี่ห้อ Mahr รุ่น Marsurf P51

รูปที่ 3.6 เครื่องตรวจสอบความเรียบผิว

3.2.7 การทดสอบหาคูณสมบัติของชิ้นงาน

ก่อนการทดลองได้นำชิ้นงานไปทำการทดสอบวัดค่าส่วนผสมทางเคมี ดังตารางที่ 3.1 และค่าความแข็งของชิ้นงานโดยนำชิ้นงานที่เตรียมไว้ทั้งหมดมาทดสอบหาค่าความแข็ง โดยกำหนดตำแหน่งและช่วงระยะที่ทำการวัดความแข็งไว้ 3 ตำแหน่ง โดยแต่ละตำแหน่งกำหนดระยะ ให้ห่างจากขอบชิ้นงาน 10 มิลลิเมตร , 20 มิลลิเมตร , 30 มิลลิเมตร หลังจากนั้นจึงนำค่าที่ได้ทั้งหมดไปหาค่าเฉลี่ยทั้ง 54 ชิ้น นำผลการทดสอบความแข็งดังกล่าวบันทึกลงตารางที่ 3.2

รูปที่ 3.7 ชิ้นงานทดสอบที่ใช้ในการทดสอบหาส่วนผสมทางเคมี

ตารางที่ 3.1 ค่าส่วนผสมทางเคมีของชิ้นงานทดสอบ

ส่วนผสมทางเคมีของเหล็ก AISI 1010	ค่ามาตรฐานของเปอร์เซ็นต์ ส่วนผสมทางเคมี	ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบ เปอร์เซ็นต์ส่วนผสมทางเคมี
C	0.10 – 0.25 %	0.177
MN	0.25 -1.5 %	0.388
P	≥0.4 %	0.010
Si	≥0.5 %	0.203

ตารางที่ 3.2 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยความแข็งของชิ้นงานทดสอบ

ชิ้นงานทดลอง	ความแข็ง HV	ชิ้นงานทดลอง	ความแข็ง HV	ชิ้นงานทดลอง	ความแข็ง HV
A1	110.3	J1	107.1	S1	113.8
A2	115.8	J2	114.1	S2	113.0
B1	107.9	K1	110.9	T1	113.8
B2	112.0	K2	108.0	T2	112.0
C1	107.3	L1	115.5	U1	108.8
C2	110.7	L2	112.4	U2	108.1
D1	106.5	M1	111.3	V1	110.5
D2	111.7	M2	115.6	V2	110.5

ตารางที่ 3.2 (ต่อ) ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยความแข็งของชิ้นงานทดสอบ

ชิ้นงานทดลอง	ความแข็ง HV	ชิ้นงานทดลอง	ความแข็ง HV	ชิ้นงานทดลอง	ความแข็ง HV
E1	109.3	N1	113.7	W1	114.8
E2	110.8	N2	110.1	W2	114.4
F1	111.1	O1	112.4	X1	113.1
F2	110.3	O2	110.4	X2	107.7
G1	111.0	P1	110.1	Y1	110.2
G2	109.2	P2	105.6	Y2	106.7
H1	109.4	Q1	111.8	Z1	113.5
H2	107.7	Q2	109.4	Z2	110.2
I1	109.9	R1	109.7	AA1	113.2
I2	108.3	R2	112.1	AA2	115.5

3.3 ขั้นตอนการออกแบบการทดลองเบื้องต้น (Pilot Study)

การทดลองเบื้องต้นเป็นการศึกษาตัวแปรอิสระบางระดับ เพื่อจะได้ทราบแนวทางที่เหมาะสมของการทดลอง เช่น ทำให้ทราบถึงผลของตัวแปรและระดับที่นำมาศึกษา เพื่อจะได้เลือกระดับของตัวแปรอิสระที่จะทำการศึกษาวิจัยได้ถูกต้อง ไม่ทำให้สิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น ทั้งยังป้องกันการชำรุดเสียหายของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองด้วย ซึ่งเมื่อทราบถึงแนวทางที่ถูกต้องแล้วก็ทำการทดลองกับตัวแปรที่กำหนดไว้ทีละชุด เพื่อหาข้อสรุปถึงอิทธิพลของกระบวนการเจาะแบบแรงเสียดทานต่อสมบัติงานเจาะเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ AISI 1010 โดยกำหนดตัวแปรที่ทำการทดลอง 3 ระดับคือ อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน FCAR มี 3 ระดับคือ 50 เปอร์เซ็นต์ 75 เปอร์เซ็นต์ และ 100 เปอร์เซ็นต์ อัตราป้อน 3 ระดับ คือ 40 มม./นาที, 60 มม./นาที และ 80 มม./นาที ความเร็วรอบ 3 ระดับ คือ 2,200 รอบ./นาที, 2,600 รอบ./นาที และ 3,000 รอบ./นาที การทดลองเบื้องต้นผู้วิจัยได้วางแผนการทดลองไว้โดยกำหนดให้อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน FCAR แล้วเปลี่ยนระดับความเร็วรอบ ในการเจาะเป็น 2 ระดับ คือ 2,200 รอบ/นาที 3,000 รอบ/นาที แล้วเปลี่ยนอัตราป้อน แล้วเปลี่ยนอัตราป้อนเป็น 2 ระดับ คือ 40 มม./นาที และ 80 มม./นาที ตามลำดับ ในการเลือกระดับอัตราป้อนพิจารณาจากช่วงต่ำสุดสูงสุดของเครื่องกัดตั้ง CNC ส่วนอัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน FCAR พิจารณาเทียบเคียงจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลของการทดลองเบื้องต้นแสดงตามตารางที่ 3.3 และ 3.4 ในการทดลองผู้วิจัยได้ใช้ตัวแปรอิสระคือค่าความเร็วตัด (Cutting Speed) อัตราป้อน (Feed) จากคู่มือ บริษัท SANDVIK (Thailand) จำกัด

ตารางที่ 3.3 ตารางการทดลองก่อนการทดลองจริง

อัตราส่วน ผิวสัมผัสแรง เสียดทาน	ความเร็วรอบ (รอบ / นาที)	อัตราป้อน (มม./ นาที)					
		40		60		80	
		1	2	1	2	1	2
50 %	2,200	A1				S1	
	2,600						
	3,000	C1				U1	
75 %	2,200	D1				V1	
	2,600						
	3,000	F1				X1	
100 %	2,200	G1				Y1	
	2,600						
	3,000	I1				AA1	

$$\text{จากสมการ } n = \frac{1000v}{\pi D}$$

กำหนดให้ V = ความเร็วตัด (เมตร/วินาที)
 D = เส้นผ่าศูนย์กลางดอกสว่าน
 n = ความเร็วรอบดอกสว่าน

เตรียมชิ้นงานให้ได้ขนาดตามที่กำหนดแล้วทำการทดลอง Pilot Study

การทดลองเบื้องต้น ผู้วิจัยเลือกใช้ตัวแปรต้นในการทดลองดังนี้คือ

1. อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน FCAR มี 3 ระดับคือ 50 เปอร์เซ็นต์ 75 เปอร์เซ็นต์ และ 100 เปอร์เซ็นต์
2. อัตราป้อน 3 ระดับ คือ 40 มม./นาที ,60 มม./นาที และ 80 มม./นาที
3. ศึกษาเกี่ยวกับความเร็ว 3 ระดับ ซึ่งได้จากคู่มือ Sandvik Gun Drill คือ 2,200 รอบ./นาที, 2,600 รอบ./นาที และ 3,000รอบ./นาที นาที ซึ่งเมื่อคำนวณหาความเร็วตัดที่ความเร็วรอบ 2,200 รอบต่อนาที ใช้ความเร็วตัด 55 เมตรต่อนาที ที่ความเร็วรอบ 2,600 รอบต่อนาที ใช้ความเร็วตัด 65 เมตรต่อนาที ที่ความเร็วรอบ 3,000 รอบต่อนาที ใช้ความเร็วตัด 75 เมตรต่อนาที

3.4 การออกแบบการทดลอง

ในการออกแบบการทดลองเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปวิเคราะห์ ให้ตรงกับวัตถุประสงค์และสมมุติฐาน จึงได้ มากำหนดแผนการทดลองได้ดังนี้

ตารางที่ 3.4 แผนการทดลองแสดงค่าพารามิเตอร์ที่ประสิทธิภาพในการเจาะจากการทดลองทดสอบจริง

อัตราส่วน ผิวสัมผัสแรง เสียดทาน	ความเร็วรอบ (รอบ / นาที)	อัตราป้อน (มม./ นาที)					
		40		60		80	
		1	2	1	2	1	2
50 %	2,200	A1	A2	J1	J2	S1	S2
	2,600	B1	B2	K1	K2	T1	T2
	3,000	C1	C2	L1	L2	U1	U2
75 %	2,200	D1	D2	M1	M2	V1	V2
	2,600	E1	E2	N1	N2	W1	W2
	3,000	F1	F2	O1	O2	X1	X2
100 %	2,200	G1	G2	P1	P2	Y1	Y2
	2,600	H1	H2	Q1	Q2	Z1	Z2
	3,000	I1	I2	R1	R2	AA1	AA2

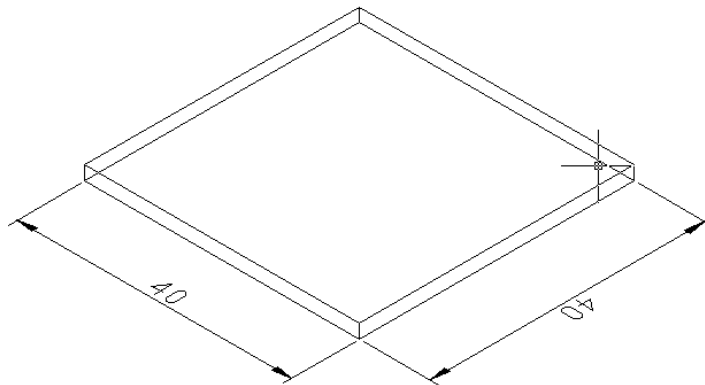
หมายเหตุ

- A1 หมายถึง การเจาะด้วยความเร็วรอบ 2,200 รอบ/นาที ใช้อัตราป้อน 40 มม./นาที อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน 50 % โดยไม่ใช้น้ำหล่อเย็น (A2 คือ การทดลองครั้งที่ 2)
- B1 หมายถึง การเจาะด้วยความเร็วรอบ 2,600 รอบ/นาที ใช้อัตราป้อน 40 มม./นาที อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน 50 % โดยไม่ใช้น้ำหล่อเย็น (B2 คือ การทดลองครั้งที่ 2)
- C1 หมายถึง การเจาะด้วยความเร็วรอบ 3,000 รอบ/นาที ใช้อัตราป้อน 40 มม./นาที อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน 50 % โดยไม่ใช้น้ำหล่อเย็น (C2 คือ การทดลองครั้งที่ 2)
- D1 หมายถึง การเจาะด้วยความเร็วรอบ 2,200 รอบ/นาที ใช้อัตราป้อน 40 มม./นาที อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน 75 % โดยไม่ใช้น้ำหล่อเย็น (D2 คือ การทดลองครั้งที่ 2)
- E1 หมายถึง การเจาะด้วยความเร็วรอบ 2,600 รอบ/นาที ใช้อัตราป้อน 40 มม./นาที อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน 75 % โดยไม่ใช้น้ำหล่อเย็น (E2 คือ การทดลองครั้งที่ 2)

- V1 หมายถึง การเจาะด้วยความเร็วรอบ 2,200 รอบ/นาที ใช้อัตราป้อน 80 มม./นาที อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน 75 % โดยไม่ใช้น้ำหล่อเย็น (V2 คือ การทดลองครั้งที่ 2)
- W1 หมายถึง การเจาะด้วยความเร็วรอบ 2,600 รอบ/นาที ใช้อัตราป้อน 80 มม./นาที อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน 75 % โดยไม่ใช้น้ำหล่อเย็น (W2 คือ การทดลองครั้งที่ 2)
- X1 หมายถึง การเจาะด้วยความเร็วรอบ 3,000 รอบ/นาที ใช้อัตราป้อน 80 มม./นาที อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน 75 % โดยไม่ใช้น้ำหล่อเย็น (X2 คือ การทดลองครั้งที่ 2)
- Y1 หมายถึง การเจาะด้วยความเร็วรอบ 2,200 รอบ/นาที ใช้อัตราป้อน 80 มม./นาที อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน 100 % โดยไม่ใช้น้ำหล่อเย็น (Y2 คือ การทดลองครั้งที่ 2)
- Z1 หมายถึง การเจาะด้วยความเร็วรอบ 2,600 รอบ/นาที ใช้อัตราป้อน 80 มม./นาที อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน 100 % โดยไม่ใช้น้ำหล่อเย็น (Z2 คือ การทดลองครั้งที่ 2)
- AA1 หมายถึง การเจาะด้วยความเร็วรอบ 3,000 รอบ/นาที ใช้อัตราป้อน 80 มม./นาที อัตราส่วนพื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน 100 % โดยไม่ใช้น้ำหล่อเย็น (AA2 คือ การทดลองครั้งที่ 2)

3.5 ขั้นตอนในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเตรียมชิ้นงานเพื่อนำไปทดลอง นำเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ AISI 1010 มาตัดให้ได้ขนาด ขนาด 40 มม. x 40 มม. x 2 มม.

รูปที่ 3.8 ชิ้นงานทดลอง

2. เตรียมดอก Thermal drill ด้วยการเจียรในผิวเพื่อให้ได้พื้นที่สัมผัสแรงเสียดทาน FCAR ให้ได้ 50 เปอร์เซ็นต์ 18 ดอก ,75 เปอร์เซ็นต์ 18 ดอก และ 100 เปอร์เซ็นต์ 18 ดอก
3. เตรียมเครื่องจักรด้วยการเขียนโปรแกรม ติดตั้งดอกเจาะ Thermal drill
4. นำชิ้นงานจับยึดกับปากกาเครื่องกัดทำการเจาะตามตารางแผนการทดลองที่ 3.3
5. นำชิ้นงานมาวัดค่าความเรียบผิวของรูแล้วบันทึกผล

- 6. นำค่าที่ได้จากการวัดค่าความเรียบผิวของรูเจาะและน้ำหนักรถของดอกเจาะ thermal drill ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
- 7. นำข้อมูลทางสถิติมาแปรผลพร้อมสรุปผลการทดลอง

ตารางที่ 3.5 การสุ่มเลือกชิ้นงานสำหรับการทดลอง

อัตราส่วน ผิวสัมผัสแรง เสียดทาน	ความเร็วรอบ (รอบ / นาที)	อัตราป้อน (มม./ นาที)					
		40		60		80	
		1	2	1	2	1	2
50 %	2,200	7	31	6	29	27	47
	2,600	14	44	3	41	20	33
	3,000	10	48	15	52	19	50
75 %	2,200	16	36	2	35	17	40
	2,600	26	37	1	45	5	54
	3,000	11	30	9	38	8	49
100 %	2,200	18	51	13	42	21	28
	2,600	12	53	25	32	24	43
	3,000	22	34	23	46	4	39

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) [29]

การหาค่าเฉลี่ยของความเรียบผิวของรูเจาะและการสึกหรอของดอกเจาะ Thermal drill โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X}{N} \tag{3.1}$$

เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งหมด

$\sum_{i=1}^n X$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

N = จำนวนของข้อมูล

3.6.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)

เป็นการวัดการกระจายของข้อมูล (Measure Variability) ที่เบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของข้อมูล โดยใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x - \bar{x})^2}{n-1}} \quad (3.2)$$

เมื่อ S = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x = ข้อมูลแต่ละจำนวน

\bar{x} = ค่าเฉลี่ยของข้อมูล

n = จำนวนของข้อมูลทั้งหมด

3.6.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่เกิดจากตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตามคือค่าความเรียบผิวของรูเจาะในการเจาะแบบแรงเสียดทานต่อสมบัติงานเจาะเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ AISI 1010

Source of Variation	Sum of Squares	Degrees of Freedom	Mean Square	F_0	P-Value
A	SS_A	a-1	$MS_A = \frac{SS_A}{a-1}$	$F_0 = \frac{MS_A}{MS_E}$	
B	SS_B	b-1	$MS_B = \frac{SS_B}{b-1}$	$F_0 = \frac{MS_B}{MS_E}$	
AB	SS_{AB}	(a-1)(b-1)	$MS_{AB} = \frac{SS_{AB}}{(a-1)(b-1)}$	$F_0 = \frac{MS_{AB}}{MS_E}$	
Error	SS_E	ab(n-1)	$MS_E = \frac{SS_E}{ab(n-1)}$		
Total	SS_T	abn-1			